

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **A., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnému **K., spol. s r.o.**, so sídlom v I., **pre vymoženie 1 719,05 €**, vedenej na Okresnom súd Považská Bystrica pod sp. zn. 1 Er 837/2001, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica z 15. novembra 2010 č.k. 1 Er 837/2001-16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 29. apríla 2010 sp. zn. 4 CoE 58/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica z 15. novembra 2010 č.k. 1 Er 837/2001-16 vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 29. apríla 2010 sp. zn. 4 CoE 58/2011 **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Považská Bystrica na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 15. novembra 2010 č.k. 1 Er 837/2001-16 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. I. M. náhradu trov exekúcie nepriznal. Takto rozhodol po zistení, že povinný v priebehu exekučného konania zanikol bez právneho nástupcu, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, a preto v danej veci je odôvodnený postup podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) pre vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie. Výrok o nepriznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi odôvodnil tým, že povinnosť zaplatiť trovy exekúcie nemožno povinnému pre jeho zánik uložiť a nebola zistená ani procesná zodpovednosť

oprávnenej za zastavenie exekúcie, ktorá by podľa § 203 Exekučného poriadku odôvodňovala jej povinnosť na zaplatenie trov exekúcie.

Krajský súd v Trenčíne, na odvolanie súdneho exekútora čo do výroku o trovách exekúcie, uznesením z 29. apríla 2010 sp. zn. 4 CoE 58/2011 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa o trovách exekúcie rozhodol vecne správne. Zhodne s prvostupňovým súdom mal za to, že v danom prípade aplikácia § 203 ods. 1, 2 Exekučného poriadku pre rozhodovanie o trovách exekúcie neprichádza do úvahy, nakoľko zo spisu nemožno vyvodiť zavinenie oprávnenej na zastavení exekúcie. Dôvodom pre zastavenie exekúcie bola strata spôsobilosti povinného byť účastníkom konania, ktorá skutočnosť nezakladá použitie § 203 Exekučného poriadku.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na základe podnetu súdneho exekútora napadol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) mimoriadnym dovolaním, v ktorom vyslovil názor, že spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súdy nesprávne stanovili dôvod zastavenia exekučného konania. V prípade, ak povinný zanikne bez právneho nástupcu a bez likvidácie, exekučné konanie sa zastaví z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku) a nie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku ako nesprávne vychádzali súdy nižších stupňov. Z uznesenia Okresného súdu Trenčín z 8. novembra 2007 sp. zn. 40 CbR 148/2006 vyplýva, že povinný bol zrušený bez likvidácie, nakoľko nemá žiadny obchodný majetok, ktorý by postačoval na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora. Vzhľadom na tento dôvod zrušenia povinného a jeho vymazanie z obchodného registra súdy mali pri zastavení exekúcie postupovať podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku a následne pri stanovení náhrady trov exekúcie aplikovať § 203 ods. 2 vetu prvú Exekučného poriadku a priznať súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie od oprávnenej.

Oprávnená vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedla, že je „nedôvodné, nemajúce oporu v zákonných ustanoveniach“, a preto ho navrhla zamietnuť. Uviedla, že keďže v danom prípade došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu zániku povinného k 30. marcu 2010 výmazom z obchodného registra bez právneho nástupníctva, použitie

ustanovenia § 203 Exekučného poriadku pre rozhodnutie o trovách exekúcie neprichádza do úvahy.

Súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia súdov v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Náklady podľa § 196 uhrádza povinný (§ 197 Exekučného poriadku).

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku).

S dôvodom vytýkaným napadnutým rozhodnutiam generálnym prokurátorom treba súhlasiť, pretože sudy nižších stupňov náležite nezohľadnili otázku, z akého dôvodu došlo k výmazu povinného z obchodného registra, ktorá skutočnosť má dopad na dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku a následne aj na rozhodnutie o trovách exekúcie. Ak totiž dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o trovách exekúcie treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom prípade musí uhradiť trovy exekúcie oprávnený.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že v prípade, ak povinný bol zrušený bez likvidácie z dôvodu, že nemá obchodný majetok, ktorý by postačoval na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora, prichádza do úvahy zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a nie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku z dôvodu existencie iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. Závery súdov nižších stupňov, ktorými ustálili dôvod zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, treba považovať za súčasného stavu veci, keď nezohľadnili dôvody, pre ktoré došlo na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín z 8. novembra 2007 č.k. 40 CbR 148/2006-26 k zrušeniu povinného bez likvidácie a následne k jeho výmazu z obchodného registra, za vecne nesprávne (vid' napr. aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 4 M Cdo 14/2006, 5 M Cdo 15/2011, 3 M Cdo 10/2011). Preto aj ich rozhodnutie o trovách exekúcie nemožno považovať za správne.

Keďže sudy nižších stupňov založili svoje rozhodnutia na právnych záveroch, ktoré nepovažuje dovolací súd za daného stavu veci za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Považská Bystrica na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 243i ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. februára 2012

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková